

Minun kirkkoni toivoo

Isoseksi lähteminen oli Janika Markkilalle itsestään selvää. Jo lastenleireillä Saukkorannassa Janika päätti, että hänestäkin tulee isonen. Oma rippileiri vahvisti päätöstä.

– Isoskoulutukseen oli aina kiva mennä. Siellä tutustui samanhenkisiin ihmisiin, olen saanut monia läheisiä ystäviä sitä kautta.

Ensimmäinen leiri oli isosena vaikein, sillä Janika oli vain vuoden leiriläisiä vanhempi.

– Oman ryhmän ohjaaminen jännitti, kun täytyi saada auktoriteettiä vain vuotta nuorempiin. Isosryhmään sopeutuminen oli onneksi helppoa. Toisen vuoden isolet kannustivat jatkamaan koulutuksessa.

– Sen jälkeen olen ollut monilla ikimuistoisilla leireillä. Olen päässyt vaeltamaan Pyhälle ja soutamaan kirkkoveneellä sunnuntaina kirkkoon, esittämään sketsejä ja pitämään tunnelmallisia kynttiläitahartauksia, joissa itsekin olin vähällä alkaa itkää.

Seuraavina vuosina Janikasta tuli isosonen eli isonen isoselle. Hän neuvoi ja tuki isosia sekä auttoi leirin ohjaajia.

– Toiminta on vastuullisempaa kuin isosena toimiminen, etenkin siinä vaiheessa, kun on jo neljättä tai viidettä vuotta isoskoulutuksessa. Itse pidin siitä jopa enemmän, koska sain

pitää langat käsissä, mikä on minulle luontaista.

Seurakunnasta tuli toinen koti.

– Olen ollut pienestä pitäen perheeni mukana diakoniapiireissä, joita järjestettiin myös meillä kotona. Olen ollut päiväkerhossa alle kouluikäisenä, ala-asteella tyttökerhossa ja keuhkoin leireillä Saukkorannassa. Sen jälkeen kävin ripparin ja aloitin isoskoulutuksessa, jossa olin juuri viimeisen, viidennen vuoden osittain Helsingistä käsin.

Isosvuosien aikana Janika toimi kerhonohtajana, avusti lastentapahtumissa ja jumalanpalveluksissa ja oli isosena/isososena ripparilla 6 kertaa, lastenleireillä, äiti-tyttöleireillä ja isovanhempi-lapsenlapsileireillä sekä henkilökohtaisena avustajana kehitysvammaisten rippileireillä.

– Isoskokemusten myötä olen paljon rohkeampi. Voin puhua ihmisten edessä ilman, että se jännittää minua, pystyn heittäytymään, olen vastuullinen ja kärsivällinen. Osaan myös rauhoittaa kuuntelemaan toisia ja puhumaan kaikenlaisista asioista.

Seurakunta voi antaa nuorelle paljon toivoa ja mahdollisuuksia, jos ne haluaa ottaa vastaan.

– Liian moni tulee ripparille sil-

Janika Markkilalla seurakunnasta tuli toinen koti aktiivisten isosvuosien aikana. Nuoret tarvitsevat toivoa ja seurakunta voi sitä antaa.

lä ajatuksella, että "tää on nyt sit jotain jeesustelua koko viikko, mä en ainakaan osallistun sen sijaan, että ottaisi siitä kaikesta irti ja miettisi vaikka Kultaisten säännön ja Rakkauten kaksoskäskyn merkitystä, viettäisi

hauskan viikon ja osai uutta näkökulmaa elämäänsä.

Nuoruusvuosina etsitään omaa paikkaa ja hyväksyntää muilta ihmisiltä, joten toivon säilyminen on nuorelle todella tärkeää.

– Kaikki tietävät, että yksinäi-

syys ja syrjäytyminen ovat vakavia asioita ja voivat vaikuttaa paljon nuoren tulevaisuuteen. Elämässä tulee hetkiä, jolloin suunta on kateissa ja on todella toivoton olo. Silloin kaipaa ihmisiä, joiden kanssa puhua tai

viettä aikaa. Heitä on helppo löytää seurakunnasta.

Janika sanoo kuitenkin, että nuorena oleminen seurakunnassa on ristiiritaita. Nuorisotoimen tai lapsityön puolella on

ILMOITUS

helppo löytää paikkansa, mutta sen jälkeen tilanne muuttuu.

– Saadakseen vastuuta, on ensin näytettävä kyntensä, mutta sen tehtyään joutuu jo karsimaan mihin kaikkeen lähtee mukaan. Nuorilla olisi paljon annettavaa seurakunnalle, jos he antaisivat seurakunnalle mahdollisuuden.

Janika opiskelee Helsingissä Haaga-Helia ammattikorkeakoulussa Johdon assistenttityön ja kielen koulutusohjelmassa.

– Kurikan seurakunta on minulle kuin toinen koti ja siksi on vaikea lähteä mukaan seurakuntaan täällä. Jos joskus palaan kotikonnuille, tulen varmasti olemaan jotenkin seurakunnan toiminnassa mukana. Haluaisin myös omien lasteni kokevan jonain päivänä leirikesä, joita itse rakastin pieninä. Vaikka alan olla isoseksi liian vanha, haluaisin vielä joskus päästä osaksi leirejä, heittelemään pannulla nuotiolla paistettuja lättyjä ja esittämään sketsejä muiden isosten kanssa.

– Suurin ero järjestelyissä on se, että seurakuntavaalien organisaatio on ohuempi. Vaalilautakunta järjestää kaiken, mikä näin laajalla alueella on aikamoinen työväli.

Mannila pitää silti ehdottoman hyvänä, että ennakoöänessyys laajenee merkittävästi. – Suunta on oikea. Äänestämisen helpottuu, kun mahdollisuuksia on enemmän. Kirkko on lähellä – myös vaalien näkökulmasta.

Minun kirkkoni on lähellä

Kurikan seurakunnan vaalilautakunnan varapuheenjohtajana toimivalla **Pekka Mannilla** on paljon kokemusta vaaleista ja niiden järjestämisestä. – Enemmän toki kunnalliselta puolelta, missä toimin oman kylän vaalilautakunnan puheenjohtajana ainakin 25 vuotta. Kokemusta on myös vaalitoimikunnasta, Mannila sanoo.

Seurakunnan vaalilautakunnassa Mannila on nyt ensimmäistä kertaa. Jalasjärven kunnanvaltuuston entiselle puheenjohtajalle vaalit ovat tulleet tutuiksi myös ehdokkaana näkökulmasta.

– Suurin ero järjestelyissä on se, että seurakuntavaalien organisaatio on ohuempi. Vaalilautakunta järjestää kaiken, mikä näin laajalla alueella on aikamoinen työväli.

Mannila pitää silti ehdottoman hyvänä, että ennakoöänessyys laajenee merkittävästi. – Suunta on oikea. Äänestämisen helpottuu, kun mahdollisuuksia on enemmän. Kirkko on lähellä – myös vaalien näkökulmasta.

Äänestysprosentti on kaikissa vaaleissa laskenut viime aikoina huolestuttavasti. Sitä ei sovi vähentää.

– En itse keksi vaaleja, joissa en olisi äänestänyt. Ennak-

koäänestys on helpottanut äänestämistä entisestään.

Vaalien kautta varmistetaan, että seurakunta pysyy lähellä ihmisiä jatkossakin.

– Eri-ikäiset ja eri puolilta seurakuntaa tulevat valtuutetut takaavat parhaiten sen, että koko seurakunnan ääni kuuluu päätöksenteossa ja valmistelussa.

Mannila painottaa, että Kurikan kaltaisessa seurakunnassa on tärkeää, että äänestetään aktiivisesti.

– Äänestysprosentti nousee korkeaksi vain sitä kautta, että kaikilla kolmella alueella äänestetään aktiivisesti. Hyvä kokonaisprosentti antaa valtuutetuille vahvemman selkänön tehdä päätöksiä seurakuntalaisten puolesta.

Kirkollisvaaleissa äänestysprosentti on aina tuntuvasti kunta- ja muita vaaleja alhaisempi. Mistä se johtuu? Pekka Mannila pitää suurimpana syynä sitä, että kirkon hallintoon seurakuntalaisille tuntematonta.

– Ei tiedetä, mistä asioista kirkkovaltuusto päättää ja erityisesti kirkkoneuvosto on toimielimenä vieras. Silloin äänestäjä ei tiedä, mihin on ehdokkaita valitsemassa. Kirkollisen päätöksenteon läpinäkyvyyttä pitäisi lisätä. Uskon, että se vaikuttaisi äänestyspro-

senttiin.

Valtuuston pitää aina uudistua, mutta jos se uudistuu paljon, päätöksenteko hidastuu alussa. Se pätee Mannilan mukaan erityisesti kuntapuolella, jossa päätettäviä asioita on enemmän.

– Uudella valtuutetulla pitää olla rohkeutta kysyä asioita. Edellisten seurakuntavaalien aikana Jalasjärvellä käytiin sopuvaalit. Mannila pitää sitä edelleen hyvänä ratkaisuna.

minun kirkkoni

Pekka Mannila kannustaa tarttumaan kirkon oveen ja äänestämään viimeistään vaalipäivänä. Tämän viikon aikana voi äänensä antaa jo ennakkoon.

– Itsenäisen seurakunnan aika oli jäljellä vain vuosi. Kun tutut valtuutetut jatkoivat ylimenokauden ajan, viimeisen vuoden aikana pystyttiin tekemään ratkaisuja, kun perhe-

tymiseen ei mennyt aikaa. Uudella valtuutetulla ottaa aikansa, että on selvillä asioista.

Minun kirkkoni uudistuu

Marraskuun seurakuntavaaleissa valittavia Kurikan kirkkovaltuuston jäseniä odottaa ison työn loppuunsaattaminen heti valtuustokauden alkuvaiheessa. Uutta strategiaa on valmisteltu seurakuntaliitoksesta lähtien ja tulevien vuosien uudistukset pohjautuvat siihen.

– Kurikalla oli oma strategiansa ja Jalasjärvellä omansa. Kumpikaan ei enää vastaa sitä seurakuntaa, jossa nyt elämme. Vaikkei seurakuntaliitosta olisi tapahtunut, uusi strategia olisi pitänyt joka tapauksessa laatia, sillä maailma kirkon ympärillä muuttuu koko ajan isoin askelein, kirkkoherra **Heikki Sariola** sanoo.

Sariolan mukaan tällaisessa työssä keskeistä on aika. Kiireellä ei tule hyvää.

– Strategian tekemisessä arvokkainta on yhteinen matka ja se, että kuljetaan samaan suuntaan. Yhteinen näky siitä, millainen Kurikan seurakunta on jatkossa, muodostuu vain keskustelujen kautta.

Valmistelussa on jo tähän

mennessä ollut mukana yli sata ihmistä, kun sekä työntekijät että luottamushenkilöt ovat kokoontuneet pohtimaan asioita.

– Viimeisimmässä isossa seminaarissa nähtiin jo, että erokuvavaiheisiin oli merkittävä.

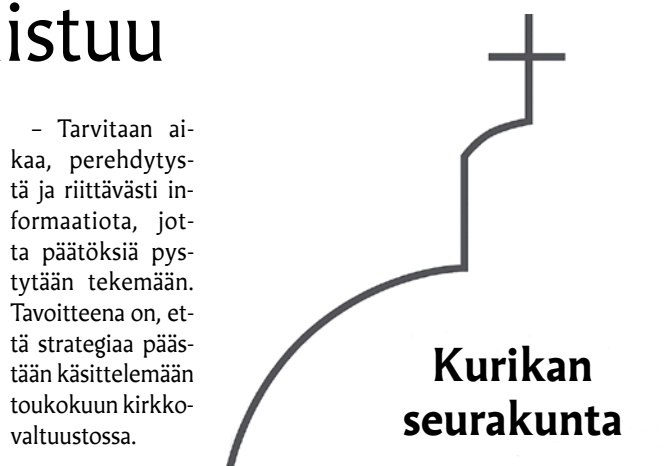
Tiukemmalla aikataululla strategia olisi valmistunut tämän vuoden loppuun mennessä. Ohjausryhmä valitsi tietoisesti hidastamisen.

– Haluimme toteuttaa seurakuntakyselyn. Yhteistyökumppaniksi saatiin Kirkon tutkimuskeskus. Tulokset valmistuivat alkukesästä. Seurakuntakysely hidasti strategian valmistamista puolella vuodella, mutta toi arvokasta lisätietoa.

Toinen ratkaisu oli se, että ohjausryhmä päätti, ettei työtä nujiita valmiiksi nykyisen valtuuston aikana.

– Ei olisi hyvä tehdä sitä valmiiksi vanhalla valtuustolla ja odottaa sen jälkeen, että uusi valtuusto sitoutuu siihen automaattisesti.

Kurikan kirkkovaltuusto vaihtuu vaalien jälkeen merkittävästi, sillä puolet istuvista valtuutetuista ei asettunut ehdolle seurakuntavaaleissa. Uusi valtuusto perehtyy strategiaan kevään aikana.

Kurikan seurakunta

Strategiaa on valmisteltu vuodesta 2016 lähtien. Ovato ko ajatukset muuttuneet sinä aikana?

– Suurin muutos on se, että seurakunta joutuu tekemään vahvempia toimenpiteitä kuin olin alun perin ajatellut. Väestöpohjan pieneneminen näkyy väijäämättömästi, ihmiset asuvat yhä harvemmassa ja seurakunnalla on omistuksessaan paljon kiinteistöjä, jotka eivät ole uusia. Väistämättä silloin on peruskorjaustarpeita, joihin meillä ei ole varaa.

Sariola sanoo tajunneensa vasta strategian valmistelun aikana, ettei pienemmillä askeleilla voi mennä.

– Kiinteistöt eivät saa syödä toimintaa. Liitoksissa henkilöstöä on vähennetty, mutta kiinteistöjä ei.

Toteuttaminen alkaa heti, kun strategia on hyväksytty kirkkovaltuustossa. Kiinteistöjen osalta on arvioitava, mihin kosketaan heti ja mitkä odottavat vuoroaan.

– Kaikki kiinteistöihin liittyvät muutokset ovat hitaita. Vuosi on lyhyt aika. Lähtökohalta tulee kuitenkin olemaan se, että suurin osa investoinneistamme kohdistuu kolmeen kirkkoomme.

Muutoksia on luvassa myös toiminnalliselle puolelle. Ne konkretisoituvat työalojen toimintasuunnitelmissa.

Sariola ennakoit, että nyt valmistella oleva strategia riittää vuoteen 2025 saakka.

– Sen pidemmälle ei voi suunnitella asioita. Strategia vanhenee ja sen käyttökelpoisuus heikkenee.

minun kirkkoni

ENNAKKOÄÄNESTYS
6.-10.11.2018
VAALIPÄIVÄ
18.11.2018

Minun kirkkoni uskoo

Maailma muuttuu ja seurakuntalaiset sen mukana. Kurikan ilmajojen seurakuntien yhteinen vs. tiedotusohjelma **Susanna Karila** on pohtinut moneen otteeseen, miten seurakuntalaisia ja niitä, jotka eivät kuulu kirkon piiriin, tavoitaisi parhaiten.

– Kirkolla on huoli siitä, miten yhteyttä ihmisiin saadaan parhaiten. Yksi viestinnän väline ei enää riitä. Parhaalta ratkaisulta tuntuu käyttävä useita eri viestinnän välineitä.

Nuorten saaminen mukaan on tärkeää, sillä seurakunta haluaa osoittaa, että kirkko voi olla osa heidän elämäänsä.

– Monelle rippikoulu on hyvä kokemus, mutta sen jälkeen tulee pysähdys. Seurakunta löy-

tyy uudelleen vasta lasten päiväkerhojen myötä. Yritämme tavoittaa niitäkin, joilla ei elämäntilanteensa kautta ole luontaista, automaattista yhteyttä kirkkoon.

Viime vuonna seurakunnissa pidettiin yhteensä 123 480 jumalanpalvelusta ja muuta kirkollista toimintaa. Kurikan seurakunnassa on joka viikko kymmeniä erilaisia tapahtumia, joihin voi osallistua.

– Kirkossa voi käydä hiljentymässä muulloinkin kuin sunnuntaisin. Etenkin kesäaikaan, jolloin tiekirkot ovat avoimena, on helppo pistäytyä sisään.

Monelle luonto ja metsä ovat tärkeitä hiljentymisen paikkoja, niin myös Susanna Karilalle. – Metsästä löydän samaa levollisuutta ja rauhaa, jota kirkko minulle edustaa. Vaikka elämä olisi välillä kovin kaaottista, riittää, kun menee eteenpäin askeleen ja päivä kerrallaan.

Susanna Karilalle kirkko merkitsee yhteistä uskoa, joka näkyy eri tavoin ihmisissä.

– Tilaa on jokaiselle. Oma persoona ja elämäntilanne vaikuttavat siihen, miten haluaa ja voi osallistua. Vaihtoehtoja löytyy paljon.

Minun kirkkoni rakastaa

Eija Marttilasta tuli jurvalainen vuonna 1976. Seurakunnan kanssa tuttavuutta tehtiin normaaliin tapaan – lasten päiväkerhojen ja joulukirkon kautta. Anopin kanssa tuli tutuksi kotikylän, Kestin diakoniapiiri. Sukupolvenvaihdoksen myötä sairaanhoitajan työ vaihtui emännyyteen. Samoihin aikoihin pyydettiin ehdokkaaksi vuoden 1987 seurakuntavaaleihin.

– Jälkeenpäin ajatellen luottamustyöstä seurakunnassa tuli minulle tärkeä harrastus. Poika oli siihen aikaan kymmenvuotias ja tytär alle kouluikäinen. Työn ja perheen ohella seurakunnasta tuli kolmas tärkeä pala elämään.

32 vuoden jälkeen Eija Marttila ei enää ole ehdolla seurakuntavaaleissa.

– Tämä on ollut pitkä jakso elämästä ja monella tavalla rikasta aikaa. On aika siirtyä vapaaehtoistyöhön, jota olen näinä vuosina tehnyt muutenkin. Kiitän yhteistyöstä näiden opettajien ja antoisien vuosien aikana. Diakoniatyössä tavataan vielä jatkossakin.

1990-luvun lopulla Jurvan seurakunnassa valmisteltiin strategiaa, joka kiteytyi aja-

Pitkään luottamushenkilönä toiminut Eija Marttila jää seurakunnan vapaaehtoiseksi. Diakoniatyö on työnuodoista läheisin.

tukseen "Seurakunnassa on tilaa jokaiselle". – Siitä on muodostunut minulle seurakunnan ydinajatus. Juuri sellainen seurakunnan tulisi olla. Vapaaehtoistyön merkitys kasvaa, kun väki ja verotulot vähenevät.

– Vapaaehtoistyön pitää kuitenkin olla mielekkästä. Sellaista, että siitä saa jotain itselleen ja myös seurakunta saa jotakin.

Syrjäytyminen lisääntyy ja kaikki pitäisi saada mukaan.

– Maaseudulla on paljon yksinäisiä ikääntyneitä ihmisiä. Kurikan seurakunnassa on nyt 41 diakoniapiiriä, jotka toimivat kylillä. Ne ovat suuri voimavara koko kaupungin alueella, sillä diakoniapiireissä tiedetään, mitä kylissä tapahtuu.

Diakoniasta onkin tullut Eija Marttilalle läheisin seurakunnan toimialoista.

– Se on luonnollista elämän kiertoa. Lapsi- ja nuori-

työ ovat läheisempiä silloin, kun ne koskettavat omaa elämää. Diakoniassa korostuu auttaminen, lähipiirissä ja omassa kylässä mutta myös koko seurakunnan alueella ja jopa maailmanlaajuisesti.

Aktiivinen seurakuntalaisuus on lähimmäisenrakkautta, joka näkyy mutkattomana tekemisellä. Diakoniapiirein kautta on paljon tekemistä, sillä kylillä vierailaan kodeissa ilon ja surun hetkinä.

– Naapureita voi myös kysellä mukaan erilaisiin tilaisuuksiin tai tarjota kyytiä kauppa- matkalle. Ei lähimmäisenä oleminen ole sen kummempaa. Auttaa voi oman tilanteensa mukaan. Jos velvollisuudentunnetta on mukana liikaa, se rasittaa, eikä auttaminen ole niin iloista ja mukavaa kuin sen pitäisi olla.

Luottamushenkilönä on vuosien mittaan saanut kokea monenlaista. Marttila toimi kirkkovaltuuston puheenjohtajana sekä Jurvassa että seurakuntaliitoksen jälkeen Kurikassa.

– On tärkeää, että seurakunnan työntekijöihin syntyy luottamukselliset suhteet. Silloin asioita viedään eteenpäin yhdessä. Kirkkaimmin mieleen jääneitä kokemuksia yhdistää yhdessä tekeminen. Niistä hyvä esimerkki on toukokuussa 2002 Jurvassa juhlittu kirkon 200-vuotisjuhla. Kolmen päivän juhla oli jurvalaisten yhteinen ponnistus, jossa keittiöillä häärivät kirkkovaltuuston ja –neuvoston jäsenten lisäksi maaja kotitalousnaiset, yrittäjänaiset, diakoniapiirit ja nuoret.